

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2016

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie : Przewodniczący : SSR Barbara Civińska

Protokolant: Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z wniosku E. B.

z udziałem A. R.

o ograniczenie władzy rodzicielskiej ojca nad małoletnią H. R.

postanawia:

1. powierzyć wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią H. R. urodzoną (...) matce E. B., ograniczając władzę rodzicielską ojca A. R. do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dziecka w zakresie edukacji, majątku dziecka, religii, podejmowania planowanych zabiegów operacyjnych, zasadach wychowania, organizacji wypoczynku oraz do prawa do informacji o podejmowanym przez matkę leczeniu dziecka oraz do zapisywania i odbywania wizyt lekarskich z dzieckiem w czasie w którym sprawuje opiekę nad córką jeśli stan jej zdrowia tego wymaga,
2. w pozostałym zakresie oddalić wniosek,
3. obciążyć strony po połowie kosztami badania i sporządzenia opinii przez Rodzinny Ośrodek Diagnostyczno Konsultacyjny i nakazać pobrać od E. B. kwotę 487,50 (czteryście osiemdziesiąt siedem 50/100) złotych i od A. R. kwotę 487,50 (czteryście osiemdziesiąt siedem 50/100) złotych na rzecz Skarbu Państwa tytułem pokrycia tych kosztów, a w pozostałym zakresie pozostawić strony przy poniesionych kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 8 października 2014 r. E. B. wniosła o ograniczenie władzy rodzicielskiej nad małoletnią H. R. ojcu A. R. poprzez przyznanie prawa do współdecydowania o majątku, religii, poważnych planowanych zabiegach operacyjnych, operacjach plastycznych, organizowanym wypoczynku i wczasach, zasadach wychowania, kierunku i zakresie wykształcenia oraz do informowania o podejmowanym leczeniu, edukacji, wyborze szkoły. Swoje stanowisko uzasadniła tym, że ojciec podczas trwania postępowania o ustalenie miejsca pobytu małoletniej oraz o uregulowanie kontaktów (V. N. 358/14 Sąd Rejonowy dla Warszawy W.) zobowiązał się do informowania matki o wszystkich istotnych kwestiach dotyczących małoletniej córki stron, takich jak np. aktualne miejsce pobytu i stan zdrowia, z czego się jednak nie wywiązuje. Próby porozumienia stron okazały się bezskuteczne.

W odpowiedzi na wniosek z dnia 23 grudnia 2014 r. A. R. wniósł o oddalenie wniosku, jednocześnie wskazując, że informuje matkę małoletniej o tym, gdzie przebywa córka stron, podnosząc, że przedmiotowy wniosek stanowi odwet za oddalenie pozwu o alimenty od ojca na małoletnią w kwocie 3500 zł miesięcznie i zasądzenie alimentów tylko w kwocie po 1500 zł miesięcznie. Zdaniem A. R. ograniczenie jego władzy nie zmieni sytuacji między rodzicami małoletniej H..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia H. R. ur. (...) pochodzi z nieformalnego związku (...). Strony rozstały się w 2014 r. Małoletnia H. pozostaje pod opieką matki, ma obecnie 5 lat i uczęszcza do zerówki, w której, zgodnie z decyzją rodziców po konsultacji z

wychowawcą, zostanie jeszcze przez rok z uwagi na problemy logopedyczne. Małoletnia spotyka się z ojcem zgodnie z warunkami ugody, choć niekiedy spotkania nie odbywają się. Córka stron choruje na atopowe zapalenie skóry, alergię.

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2015 r. skierowano strony do mediacji, która jednak nie odbyła się z uwagi na brak kontaktu z jedną ze stron. Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2015 r. ponownie skierowano strony do mediacji, która nie została ukończona porozumieniem z uwagi na rezygnację (k.162).

E. B. ma 32 lata, jest panną posiada jedno dziecko, wykształcenie wyższe, zatrudniona w (...) na umowę zlecenie. Zamieszkuje wraz z córką w dwupokojowym mieszkaniu w W. przy ul. (...). Matka napotyka problemy z ojcem małoletniej, gdy wymagana jest jego zgoda w kwestiach szkolnych, czy medycznych.

A. R. ma 36 lat, jest kawalerem posiada jedno dziecko, wykształcenie wyższe informatyk, prowadzi własną działalność gospodarczą. Kontakty ojca z córką odbywają się zgodnie z ustaleniami ugody zawartej w dniu 25 czerwca 2014 r. (k. 58 akt VI Nsm 358/14). Ojciec uczestniczył w warsztatach z komunikacji (k. 146), jednak nie potrafi dojść do porozumienia z matką dziecka, która nie liczy się z jego obowiązkami zawodowymi i przywozi chorą córkę do jego pracy zostawiając ją z ojcem. Ponadto nie odbiera dziecka po zrealizowanym kontakcie z ojcem, jak to miało miejsce po feriach zimowych.

Rodzice małoletniej nie potrafią się porozumieć w żadnych sprawach dotyczących dziecka, kłócą się w jego obecności. Matka umawia wizyty lekarskie w czasie kontaktów ojca z córką. Strony nie informują się o sprawach dotyczących dziecka, wzajemnie się oskarżają. Matka obraża ojca w obecności córki, nastawia ją przeciwko niemu, przedstawia ojca w złym świetle, co później przekłada się na to, że małoletnia H. nie chce realizować kontaktów z ojcem.

Zgodnie z treścią opinii Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno- Konsultacyjnego sytuacja opiekuńcza małoletniej jest nieprawidłowa z uwagi na silny konflikt między rodzicami, którzy powinni unikać wciągania w niego córki. W obecnych relacjach rodziców nie jest możliwe wypracowanie przez nich wspólnych metod wychowawczych (k. 109).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w aktach sprawy w tym opinię Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno- Konsultacyjnego oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 107 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego Jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom żyjącym w rozłączeniu, sąd opiekuńczy może ze względu na dobro dziecka określić sposób jej wykonywania i utrzymywania kontaktów z dzieckiem. Sąd pozostawia władzę rodzicielską obojgu rodzicom, jeżeli przedstawili zgodne z dobrem dziecka pisemne porozumienie o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem. Rodzeństwo powinno wychowywać się wspólnie, chyba że dobro dziecka wymaga innego rozstrzygnięcia. W braku porozumienia, o którym mowa w § 1, sąd, uwzględniając prawo dziecka do wychowania przez oboje rodziców, rozstrzyga o sposobie wspólnego wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem. Sąd może powierzyć wykonywanie władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców, ograniczając władzę rodzicielską drugiego do określonych obowiązków i uprawnień w stosunku do osoby dziecka, jeżeli dobro dziecka za tym przemawia.

W niniejszej sprawie, zdaniem Sądu dobro dziecka przemawia za powierzeniem władzy rodzicielskiej matce E. B. i ograniczeniem tej władzy ojcu A. R., ponieważ między stronami istnieje silny konflikt uniemożliwiający wspólne wykonywanie władzy rodzicielskiej. Małoletnia H. R. zamieszkuje z matką, znajduje się pod jej stałą opieką i to matka zdaniem Sądu winna decydować o bieżących kwestiach dotyczących córki, ponieważ na co dzień stale się nią opiekuje. Sąd ustalił jednocześnie, że ojciec ma prawo współdecydowania o istotnych sprawach dziecka w zakresie edukacji, majątku dziecka, religii, podejmowania planowanych zabiegów operacyjnych, zasadach wychowania, organizacji wypoczynku oraz do prawa do informacji o podejmowanym przez matkę leczeniu dziecka oraz do zapisywania i odbywania wizyt lekarskich, w czasie, w którym ojciec sprawuje opiekę nad córką jeśli tego wymaga jej stan zdrowia.

Pozwoli to ojcu na nawiązanie współpracy z matką dziecka w istotnych sprawach dziecka o ile ojciec wykaże się chęcią porozumienia się z nią i szukania wspólnych rozwiązań dla dobra dziecka.

W ocenie Sądu strony mogły dojść do porozumienia w sytuacjach tego wymagających jak np. kwestia pozostawienia córki w zerówce, czy też kontynuowania nauki w klasie I, jednak wymagało to pomocy osób trzecich, jak w tym wypadku- wychowawcy klasy. Dla Sądu jest to przykład, iż możliwe jest porozumienie rodziców, aczkolwiek jest to bardzo utrudnione. Zdaniem Sądu rodzice winni udać się do psychologa, aby wypracować wzajemne porozumienie, gdyż w sytuacjach tego wymagających wykazują się niedojrzałością i poprzestają jedynie na przedstawianiu swoich racji, nie dążąc do osiągnięcia kompromisu i nie słuchając się nawzajem. Rodzice, w ocenie Sądu nie szanują siebie wzajemnie, ich zachowanie jest niewłaściwe, jak choćby przywożenie dziecka przez matkę ojcu i pozostawianie go w jego miejscu pracy, czy też brak woli pomocy matce dziecka przez ojca, w sytuacjach gdy matka naprawdę jego pomocy potrzebowała.

A. R. zbyt mało czasu i uwagi poświęcał córce, lekceważył jej potrzeby twierdząc, że nie będzie podporządkowywał się pięcioletce. Zdaniem Sądu taka egoistyczna postawa ojca wskazuje, że nie rozumie on swojej pięcioletniej córki, nie liczy się z jej zdaniem i potrzebami dziecka, nie daje dziecku wsparcia, lecz usiłuje jedynie podporządkować sobie dziecko dla własnej wygody. Również w tym zakresie współpraca z matką dziewczynki powinna go uwrażliwić na to jak należy odnosić się do pięcioletniej dziewczynki, aby nie ranić jej uczuć, lecz wychowywać w atmosferze miłości i szacunku oraz jak rozsądnie i spokojnie stawiać dziecku granice.

Sąd uznał, że to matka powinna samodzielnie podejmować decyzje odnośnie wizyt lekarskich dziecka, ze względu na to, że małaletnia zamieszkuje z matką, jednocześnie pozostawił ojcu prawo do decydowania o tym w czasie, w którym małaletnia przebywa z nim, aby uniknąć sytuacji, w której chore dziecko po kontakcie z ojcem jest przywożone do matki dopiero w niedzielę wieczorem bez kontaktu z lekarzem. Pozostałe wizyty lekarskie umawia matka wówczas kiedy wymaga tego dobro dziecka.

W pozostałej części wniosok nie zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd na podstawie art. 520 Kodeksu postępowania cywilnego obciążył strony po połowie kosztami badania i sporządzenia opinii przez Rodzinny Ośrodek Diagnostyczno- Konsultacyjny i nakazał pobrać od każdej ze stron po 487, 50 zł na rzecz Skarbu Państwa, w pozostałym zakresie pozostawiając strony przy poniesionych kosztach postępowania.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.